

[Socialministeren.]

Kommunernes Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne, hvad der vil betyde en Lettelse for Sognekommunerne paa 4,57 Mill. Kr. og for Landets Kommuner som Helhed paa 9,84 Mill. Kr. Den samlede Lettelse for Sognekommunerne som Følge af Statens Overtagelse af de her omhandlede Udgifter bliver 9,73 Mill. Kr., medens samtlige Kommuner lettes for i alt 20,95 Mill. Kr. Sammenholder man Virkningerne af de ændrede Refusionsregler og Virkningerne af Stats-overtagelsen af de anførte Udgifter, bliver den samlede Lettelse for Sognekommunerne 17,2 Mill. Kr. Hovedstaden vil faa en Lettelse paa 1,22 Mill. Kr. og Provinsbyerne en Lettelse paa ca. 2½ Mill. Kr. Det bemærkes, at Udgiftsstigningen efter denne samlede Fordeling for Frederiksberg kun bliver 230 000 Kr. og for Gentofte kun 100 000 Kr.

Det vil heraf kunne ses, at den Fordeling, der foreslaas gennem Partiet Venstres Forslag, afgjort ikke kommer til at falde retfærdig ud og navnlig kun i ringe Grad lægger Byrden over paa de velhavende Kommuner; i denne Opgørelse er kun medtaget Frederiksberg og Gentofte for at give en Karakteristik af, hvordan Venstres Forslag vil virke over for Kommuner med meget lav Udgift til Forsorg i Forhold til Kommuner med meget store Udgifter hertil.

Man vil derfor fra Venstres Side ikke undres over, at jeg for mit Vedkommende maa tage Afstand fra det af Partiet stillede Forslag til Ændring af de forskellige Refusionsregler. I Socialministeriet, og i øvrigt i Regeringen, vil man altid have sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en retfærdig Fordeling af de sociale Udgifter; men man maa jo rigtignok finde, at Tidspunktet ikke er inde nu, da den højtærede Indenrigsminister har fremsat det Lovforslag om en fælleskommunal Udligningsfond, der er til Forhandling her i Dag, og derfor kan jeg for mit Vedkommende ikke tiltræde de af Partiet Venstre stillede Forslag.

Hvis de Forhandlinger, der nu skal foregaa i det Udvalg, som formentlig ned-sættes om samtlige disse Lovforslag, ikke fører til et rimeligt Resultat, vil naturligvis det af Socialministeriet nedsatte Ud-

valg genoptage sit Arbejde. Men jeg vil anse det for rimeligt, at man ogsaa fra Partiet Venstres Side ser saaledes paa det, at det er i det Udvalg, der nu vil blive ned-sat, man skal sørge for, saa vidt det over-hovedet lader sig gøre, at naa til Enighed, thi jeg tror ikke, det vil blive let, hvis man ikke medvirker til et Forlig om de Forslag, der nu er til Forhandling, senere at naa til tilfredsstillende Resultater.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: I sit Svar til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen udtalte den højtærede Indenrigsminister — i hvert Fald saa vidt jeg forstod det —, at de Betænkeligheder, som det ærede Medlem nærede for, at Ansvar for forøgede Udgifter i Kommunerne vilde blive forflygtiget ved det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, behøvede det ærede Medlem ikke at nære. Maaske vil det dog interessere den højtærede Minister at vide, at disse Betænkeligheder dog ikke er helt ubegrundede, idet der foreligger Udtalelser fra Folk, som maaske staar Ministeren nærmere, end de staar os, der netop peger i denne Retning. Som bekendt har vi allerede en Udligningsfond, og Venstre har netop ment, at Tilstedeværelsen af denne Udligningsfond vilde forflygtige Ansvar med Hensyn til de sociale Udgifter i Kommunerne, og at det er saadan, er givet. Jeg støtter min Paastand paa en Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere her. Den er faldet i Roskilde By-raads Møde under Budgetbehandlingen den 29. Januar 1936 og refereret i „Roskilde Dagblad“ den 30. Januar 1936, og Taleren er et Byraadsmedlem, der hedder Villum-sen, og som vistnok er identisk med et æret Medlem her i denne Sal. Det ærede Medlem siger: „Havde vi væsentlig mindre Socialudgifter, skulde vi i Stedet betale til Refusionsforbundet og vilde ikke slippe en Øre billigere“. Dér har vi Tankegangen i Renkultur: vil man ikke betale disse Udgifter hjemme i Kommunen, gaar det ud over Refusionsforbundet. I „Roskilde Dagblad“ for den 8. Februar 1936 skriver en Indsender.....